Wat zijn de post-operatieve interventies om de complicaties te minimaliseren bij diverse types bariatrische heelkunde in een holistisch perspectief?

Haio: De Vriendt Demi , KUL
Promotor: Goderis Geert , KUL
Praktijkopleider: HARDY Bjorn , Janssens Nienke , VALCKE Alexander , Vandenbossche Luc

Context: Obesitas is een toenemend probleem van de volksgezondheid, waarbij levensstijlinterventies en farmacotherapie een cruciale rol spelen in de behandeling van overgewicht en obesitas. Voor patiënten met ernstige obesitas blijft bariatrische chirurgie echter de meest effectieve langetermijnbehandeling omwille van significant gewichtsverlies en vermindering van co-morbiditeiten. Ondanks deze voordelen gaat bariatrische chirurgie gepaard met verschillende vroege en late postoperatieve complicaties, wat het belang van een gestructureerde lange termijn opvolging benadrukt.

Onderzoeksvraag: Deze scoping review heeft als doel postoperatieve complicaties na bariatrische chirurgie te onderzoeken en de interventies te identificeren die deze complicaties kunnen minimaliseren binnen een holistisch perspectief, met een specifieke focus op de rol van huisartsen in multidisciplinaire lange termijn opvolging in België.

Methode: Een scoping review werd uitgevoerd volgens de PRISMA-ScR richtlijnen. Een systematische zoekopdracht in PubMed en Embase identificeerde studies van de afgelopen 10 jaar over bariatrische chirurgie, postoperatieve opvolging en bijwerkingen. Studies werden geselecteerd op basis van vooraf bepaalde inclusie- en exclusiecriteria. Data extractie omvatte studie kenmerken, patiëntenpopulatie, interventie en gerapporteerde uitkomsten.

Resultaten: In totaal werden 30 studies opgenomen, onderverdeeld in de volgende thema's: lange termijn opvolging en nutritionele tekorten, osteoporose, galsteenlijden, ijzertekort, hypoglycemie, gastro-oesofageale refluxziekte en psychologische uitkomsten. De bevindingen benadrukken het belang van gestructureerde opvolging met regelmatige monitoring van nutritionele status, fysieke activiteit en psychologische gezondheid. Farmacologische interventies, zoals ursodeoxycholzuur voor de preventie van galstenen en GLP-1-receptoragonisten voor postbariatrische hypoglycemie, toonden mogelijke voordelen. Echter, opvolging van follow-up protocols blijft een uitdaging.

Conclusie: Lange termijn opvolging na bariatrische chirurgie is essentieel voor het voorkomen en minimaliseren van complicaties. Een multidisciplinaire aanpak, waarbij huisartsen een centrale rol spelen, samen met diëtisten en psychologen, is noodzakelijk om patiëntuitkomsten te optimaliseren. Gezien het stijgend aantal bariatrische ingrepen, zijn gestandaardiseerde nationale richtlijnen en aangepaste terugbetalingsregelingen in België nodig om de langetermijnzorg voor patiënten te kunnen garanderen.